

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2023. január 26., csütörtök

Tartalomjegyzék

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indokolás az ivóvíz minőségi követelményeiről és az ellenőrzés rendjéről szóló 5/2023. (I. 12.) Korm. rendelethez	340
Végző előterjesztői indokolás az egyes ivóvíz-használattal összefüggő kormányrendeletek módosításáról szóló 6/2023. (I. 12.) Korm. rendelethez	341
Végző előterjesztői indokolás a szennyvizek és szennyvíziszapok mezőgazdasági felhasználásának és kezelésének szabályairól szóló 50/2001. (IV. 3.) Korm. rendelet és a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános szabályokról szóló 147/2010. (IV. 29.) Korm. rendelet módosításáról szóló 7/2023. (I. 12.) Korm. rendelethez	342

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indokolás az egyes ivóvíz-használattal összefüggő miniszteri rendeletek módosításáról szóló 1/2023. (I. 12.) BM rendelethez	343
---	-----

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

az ivóvíz minőségi követelményeiről és az ellenőrzés rendjéről szóló 5/2023. (I. 12.) Korm. rendelethez

A Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja szerint a kormányrendeletek indokolását az Indokolások Tárában közzé kell tenni.

Az új kormányrendelet az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 2020. december 16-i (EU) 2020/2184 európai parlamenti és tanácsi irányelvet (a továbbiakban: Irányelv) ülteti át a magyar jogrendbe.

Az új kormányrendelet felváltja az eddigi szabályozást, az ivóvíz minőségi követelményeiről és az ellenőrzés rendjéről szóló 201/2001. (X. 25.) Korm. rendeletet.

Az Irányelv a korábbi, azonos tárgyú uniós jogszabály (az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 1998. november 3-i 98/83/EK európai tanácsi irányelv) helyébe lép, és az emberi fogyasztásra szánt víz védelmét tovább fokozza. Így az Irányelv célja, hogy higiéniai követelményeket vezessen be az ivóvízzel érintkező anyagokra.

A hazai jogi szabályozásban az ivóvíz minőségére és a felügyeleti rendszere vonatkozó rendelkezéseket jelenleg döntően az ivóvíz minőségi követelményeiről és az ellenőrzés rendjéről szóló 201/2001. (X. 25.) Korm. rendelet tartalmazza. Az Irányelvben meghatározott, az ivóvízminőség felügyeleti rendszerét érintő jelentős változások miatt indokolt e hatályos jogszabály helyett új kormányrendeletet kiadni, a korábbi szabályozás egyidejű hatályon kívül helyezésével.

Az új kormányrendelet az Irányelv által előírt szempontrendszer alapján átalakítja az ivóvízminőség felügyeletét, egyidejűleg a kockázatalapú szemlélet és a megelőzés elvén alapuló vízminőség-felügyeletet kiterjeszti a teljes vízellátó rendszerre. Így az ivóvízellátást biztosító nyersvizek (vízkivételi pontok) vízgyűjtő területeinek – ideértve az ivóvízbázisok védőterületeit is – veszélyelemzésére, kockázatértékelésére és kockázatkezelésére, valamint a vizsgálandó paraméterek kockázatalapú mérésére vonatkozó követelmények vízszolgáltatóra vonatkozó előírásait az új kormányrendelet tartalmazza. Az új kormányrendelet összekapcsolja a vízkivételi pont vízgyűjtő területének a nyersvízzel és a szolgáltatott vízzel kapcsolatos felügyeletét is, valamint a vízellátó rendszerek veszélyelemzését és kockázatértékelését biztosító ivóvízbiztonsági tervek tartalmi követelményeit pontosítja, az épületen belüli vízhálózatok országos kockázatértékelése, valamint az ólom paraméter tekintetében elsőbbségi létesítményekben (gyermekintézmények) az egyedi kockázatértékelés követelményeit meghatározza.

Az új szabályozás központi eleme a kockázatalapú megközelítés az ivóvízbiztonság további növelése érdekében. A hazai szabályozásban korábban is szerepelt ez a kötelezettség az ivóvízbiztonsági tervezés formájában, de a jövőben már kiterjed a vízellátás egészére, a nyersvíztől a fogyasztói csapig.

Az új tudományos bizonyítékokkal összhangban a kormányrendeletben újabb vizsgálandó paraméterek is szerepelnek (égségátló anyagok, fertőtlenítési melléktermékek, hormonháztartásra ható anyagok, valamint az urán), illetve egyes paraméterek határértéke változik (a bór és a szelén esetében enyhébb, míg a króm és az ólom tekintetében szigorúbb lett).

Az ivóvízzel érintkező anyagok esetében a kormányrendelet harmonizált uniós szintű engedélyezési eljárást vezet be, amely azonos biztonsági szintet garantál valamennyi tagállamban, és a nemzeti engedély kölcsönös tagállami elfogadásával egyszerűsíti a termékek szabad forgalmazását.

A kormányrendeletnek az ivóvízhez való hozzáférésre vonatkozó új rendelkezései az ivóvízhez való – ENSZ által elfogadott – alapjog érvényesülését segítik.

A kormányrendelet kiterjeszti a lakossági tájékoztatást, ami erősítheti a csapvíz fogyasztása iránti bizalmat.

Végső előterjesztői indokolás az egyes ivóvíz-használattal összefüggő kormányrendeletek módosításáról szóló 6/2023. (I. 12.) Korm. rendelethez

A Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja szerint a kormányrendeletek indokolását az Indokolások Tárában közzé kell tenni.

Az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 2020. december 16-i (EU) 2020/2184 európai parlamenti és tanácsi irányelvet új, az ivóvíz minőségi követelményeiről és az ellenőrzés rendjéről szóló 201/2001. (X. 25.) Korm. rendeletet felváltó hazai kormányrendelet, valamint ezzel összhangban több kormányrendelet-módosítás ülteti át a magyar jogrendbe.

Az Irányelv a korábbi, azonos tárgyú uniós jogszabály (az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 1998. november 3-i 98/83/EK európai tanácsi irányelv) helyébe lép, és az emberi fogyasztásra szánt víz védelmét tovább fokozza.

Az Irányelv átültetése érdekében szükséges a vízbázisok, a távlati vízbázisok, valamint az ivóvízellátást szolgáló vízellátási létesítmények védelméről szóló 123/1997. (VII. 18.) Korm. rendelet módosítása, hogy az az irányelv hatályával és fogalmaival is összhangba kerüljön.

Az Irányelv 8. cikkével és az előterjesztés szerinti új kormányrendelettel összhangban módosul az ivóvízbázis védőterületek felülvizsgálati gyakorisága, amely az ismételt és új eljárások során az Irányelvben és a 2000/60/EK irányelv (Víz Keretirányelv) által is előírt 6 éves ciklushoz igazodva, 10 évről 12 évre változik. Az új kormányrendelet által meghatározott ivóvízbiztonsági terv a védőterületekre vonatkozó veszély- és kockázatelemzést, valamint a javasolt és végrehajtott intézkedéseket is tartalmazza. A terv elfogadásában szakhatóságként a vízügyi és vízvédelmi hatóság is részt vesz. A vízügyi hatóság szükség szerint részt vesz az intézkedések hatékony végrehajtásában mint a vízellátási létesítményt engedélyező hatóság, valamint a védőterületi határozat kiadója. Az ivóvízszolgáltatót (üzemeltetőt) a jogszabály-módosítás azzal is segíti, hogy az üzemeltető által észlelt esetleges szennyező vagy illegális tevékenység, létesítmény esetében nem az üzemeltetőnek kell beazonosítania a hatáskörrel rendelkező hatóságot. Az üzemeltető értesítésére a vízügyi és vízvédelmi hatóság hivatalból keresi meg az adott tevékenységet, létesítményt engedélyező, hatás- és feladatkörrel rendelkező hatóságot, hogy intézkedjen az esetleges szennyezés megelőzése vagy csökkentése érdekében, az illegális tevékenységek, létesítmények megszüntetésére. Ez a kormányrendelet-módosítás az Irányelv 8. cikk (4) bekezdés a) és b) pontját ülteti át a hazai jogrendbe.

Az Irányelv átültetése érdekében szükséges a vízgyűjtő-gazdálkodás egyes szabályairól szóló 221/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet módosítása is.

Az Irányelv 8. cikke összhangba hozza az ivóvízkivételi pontok vízgyűjtőire vonatkozó rendelkezéseket a 2000/60/EK irányelv előírásaival. A kormányrendelet-módosítás ennek megfelelően elsősorban az Irányelv vízügyi igazgatási feladatokhoz tartozó előírásait harmonizálja, az ivóvízkivételi pontok vízgyűjtőinek lehatárolásával, térképi megjelenítésével kezdve, figyelembe véve az ivóvízbázisok már kijelölt védőterületeit is. A vízügyi igazgatás a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés során készül, a víztestre, vízgyűjtőre vonatkozó jellemzés, terhelés-hatás elemzések, továbbá a víztest állami monitoring programjának eredményeit átadja az ivóvízszolgáltató részére, aki azt felhasználja a veszélyelemzés és kockázatelemzés során.

Az Irányelv átültetése érdekében szükséges továbbá a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános szabályokról szóló 147/2010. (IV. 29.) Korm. rendelet módosítása.

A kormányrendelet-módosításban a közüzemi ivóvízellátással nem rendelkező fogyasztók ivóvízellátásának szabályozására és az ellátottak nyilvántartására vonatkozó előírások kerülnek pontosításra. A kormányrendelet-módosítás bevezeti a lakóhelyen biztosított közműves ellátástól eltérő ivóvízellátás, a magán ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű és a közösségi ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű fogalmát, és meghatározza az ellátás közegészségügyi kockázatainak csökkentését célzó intézkedéseket.

Az Irányelv átültetése érdekében szükséges az egyes közérdeken alapuló kényszerítő indok alapján eljáró szakhatóságok kijelöléséről szóló 531/2017. (XII. 29.) Korm. rendelet módosítása is.

E kormányrendelet-módosítás az ivóvízbiztonsági terv tartalmi követelményei alapján jelöli meg a hatóságok közötti feladatköröket, egyben megnevezve a felelős eljáró hatóságot is. A kormányrendelet-módosítás az Irányelv 7. cikk (3) bekezdését harmonizálja.

Végső előterjesztői indokolás

a szennyvizek és szennyvíziszapok mezőgazdasági felhasználásának és kezelésének szabályairól szóló 50/2001. (IV. 3.) Korm. rendelet és a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános szabályokról szóló 147/2010. (IV. 29.) Korm. rendelet módosításáról szóló 7/2023. (I. 12.) Korm. rendelethez

A Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a kormányrendeletek indokolását az Indokolások Tárában közzé kell tenni.

2020. június 25-én hatályba lépett a víz újrafelhasználásra vonatkozó minimumkövetelményekről szóló, 2020. május 25-i (EU) 2020/741 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Rendelet). A Rendeletet 2023. június 26-tól kell alkalmazni. A Rendelet a víz újrafelhasználás minimumkövetelményeiről új európai uniós szakpolitikát irányoz elő, és ezzel együtt a tisztított szennyvizek mezőgazdasági felhasználása esetére Európában egységes kereteket határoz meg.

A Rendeletnek való megfelelés biztosítása és a tagállami hatáskörbe utalt kérdéskörök szabályozása érdekében – a hazai szabályozás felülvizsgálata mellett – indokoltá vált a Rendelet végrehajtásához kapcsolódó, alábbi kormányrendeletek módosítása:

1. A szennyvizek és szennyvíziszapok mezőgazdasági felhasználásának és kezelésének szabályairól szóló 50/2001. (IV. 3.) Korm. rendelet módosítása tartalmazza a Rendelethez kapcsolódó fogalommeghatározásokat, amelyek a Rendelet hazai alkalmazását segítik elő.

A jogszabály-módosítás a D. minőségi osztály szerinti nem élelmezési és nem takarmányozási célú ipari növények, energianövények, vetőmagkultúrák öntözésének hazai bevezetését szabályozza. A rendeletmódosítás rendelkezik a vízügyi és vízvédelmi hatóság, a népegészségügyi hatóság, valamint a talajvédelmi hatóság közötti hatósági hatáskörök megosztásáról.

A kormányrendelet a kísérleti felhasználás tekintetében a Pest Vármegyei Kormányhivatalt jelöli ki feladat- és hatáskörrel rendelkező szervezetnek, amely eddig is ellátta a kísérleti engedélyezést. A rendeletmódosítás a korábbi szabályozást pontosítja annak rögzítésével, hogy a terménynövelő anyagon visszanyert vizet is érteni kell. A kísérletek időtartamára sem a korábbi, sem az új szabályozás nem fogalmaz meg előírást.

A rendeletmódosítás meghatározza az (EU) 2020/741 európai parlamenti és tanácsi rendeletben bevezetett kockázatkezelési terv készítésének hazai hatáskörbe utalt részletszabályait is.

A jogszabály-módosítás rendelkezik az országhatáron átnyúló vonatkozású megkeresések intézéséről és a nemzeti kapcsolattartó pont kijelöléséről. Mindkét esetben a földügyért felelős minisztert jelöli ki a jogalkotó.

2. A vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános szabályokról szóló 147/2010. (IV. 29.) Korm. rendelet módosítása az (EU) 2020/741 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti visszanyert víz hazai felhasználására vonatkozó egyedi, technikai kiegészítő rendelkezéseket állapít meg. A rendeletmódosítás a szennyvizek és szennyvíziszapok mezőgazdasági felhasználásának és kezelésének szabályairól szóló 50/2001. (IV. 3.) Korm. rendelettel való összhangot biztosítja.
-

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás az egyes ivóvíz-használattal összefüggő miniszteri rendeletek módosításáról szóló 1/2023. (I. 12.) BM rendelethez

Az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 2020. december 16-i (EU) 2020/2184 európai parlamenti és tanácsi irányelvet új, az ivóvíz minőségi követelményeiről és az ellenőrzés rendjéről szóló 201/2001. (X. 25.) Korm. rendeletet felváltó hazai kormányrendelet, valamint ezzel összhangban több kormányrendelet-módosítás és miniszterirendelet-módosítás ülteti át a magyar jogrendbe.

Az Irányelv a korábbi, azonos tárgyú uniós jogszabály (az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 1998. november 3-i 98/83/EK európai tanácsi irányelv) helyébe lép, és az emberi fogyasztásra szánt víz védelmét tovább fokozza.

A felszíni vizek megfigyelésének és állapotértékelésének egyes szabályairól szóló 31/2004. (XII. 30.) KvVM rendelet tartalmazza azon anyagok listáját, amelyekről uniós szintű monitoringadatokat kell gyűjteni. E megfigyelési listát az Európai Bizottság 24 havonta végrehajtási határozattal teszi naprakésszé. A miniszteri rendelet technikai módosításának eredményeként a megfigyelési listát nem kell két évente közzétenni, hanem a vízpolitika területén uniós szintű monitoring alá helyezendő anyagok megfigyelési listájának a 2008/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján történő összeállításáról szóló, 2022. július 22-i (EU) 2022/1307 bizottsági végrehajtási határozatban közzétett lista közvetlenül alkalmazandó.

A Legionella által okozott fertőzési kockázatot jelentő közegekre, illetve létesítményekre vonatkozó közegészségügyi előírásokról szóló 49/2015. (XI. 6.) EMMI rendelet módosítása azért szükséges, mivel az Irányelv a Legionella-paraméter tekintetében elsőbbségi létesítményekre vonatkozó előírásokat tartalmaz. A Legionella-kockázatra vonatkozó rendelkezések többségét a miniszteri rendelet már az Irányelv felülvizsgálatát megelőzően tartalmazta. A jogharmonizáció kisebb pontosításokat tett szükségessé a kockázati létesítmények körét és a vizsgálati módszereket illetően, és a korábbi beavatkozási szint helyett határérték alkalmazása lesz szükséges az ivóvíz- és melegvízellátó rendszerekben.

Az Irányelv értelmében az ivóvíz-szolgáltatás vonatkozásában minden olyan szolgáltató jogalany, amely emberi fogyasztásra szánt vizet szolgáltat, ideértve a víziközmű-szolgáltatók mellett a saját vagy egyéb szervezetek, illetve személyek vízellátását biztosító jogalanyokat is. A közcélú ivóvízművek, valamint a közcélú szennyvízelvezető és -tisztító művek üzemeltetése során teljesítendő vízügyi és vízvédelmi szakmai követelményekről, vizsgálatok köréről, valamint adatszolgáltatás tartalmáról szóló 16/2016. (V. 12.) BM rendelet módosítása terjeszti ki a szabályozást e teljes jogalanyi körre, amely emberi fogyasztásra ivóvizet szolgáltat. A rendeletmódosítás ezért a víziközműnek nem minősülő és ivóvízellátási célt szolgáló egyéb vízellátási létesítményekre is előírja az üzemeltetési szabályok alkalmazását, egyidejűleg élve az Irányelv által biztosított mentességi lehetőséggel.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja szerint a miniszteri rendeletek indokolását az Indokolások Tárában közzé kell tenni.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.